

Od politiků nečekejte řešení problému, politici sami jsou problém, vidí Ivan Hoffman. To nemůže dopadnout dobře

- CZ24 News | 9. října 2022

ČESKO: Nemá smysl očekávat, že politici najdou recept na krize, které způsobují, varuje tentokrát ve svém příspěvku Ivan Hoffman. Tím spíše ne dnes, kdy se do vysokých ústavních funkcí dostali lidé, kterých si neváží nejen občané, ale ani jejich kolegové.

Pan primář Jiří Koskuba se zde nedávno nechal slyšet, že „v současné době máme politiky páté, šesté výkonnostní třídy... kteří se jinde neuživí a na jiné zaměstnání nemají... drtivá většina z nich nemá žádné životní zkušenosti.“ Koskuba připomíná, že „v devadesátých letech, přes všechna negativa, se snažily vést tuto společnost osobnosti a teď tu máme jenom osoby, ba dokonce občas jenom bytosti.“

Politici se obecně netěší velkému respektu občanů, ale zajímavé je, že si politiků neváží ani bývalí politici (Jiří Koskuba byl v letech 2010 až 2017 poslancem za sociální demokracii), kteří znají politické prostředí důvěrně, z osobní zkušenosti. Přestože se volební systém v posledních desetiletích příliš nemění, určitě ne dramaticky, mandát ve volbách získávají lidé stále nekompetentnější, kteří jsou současně stále arogantnější. Je tomu tak proto, že si volič vybírá z horší nabídky? Anebo si ze stejné nabídky vybírá jiný, méně kompetentní volič?

Jisté je, že politika je nelicencovaná živnost, takže rozhodování o naší prosperitě, bezpečnosti, o zákonech, kterými se musíme řídit, anebo o zahraničněpolitické orientaci svěřujeme lidem, kteří k tomu nemusí mít žádnou kvalifikaci, odbornost a dokonce ani morální či mravní předpoklady. Protože je politické prostředí toxické, odrazuje lidi, kteří by v politice byli pro společnost prospěšní, tedy lidi, kteří by chápali politiku jako službu veřejnosti, a ne jako seberealizaci, respektive příležitost, jak zbohatnout.

Politici žijí v ideologických bublinách. Reálný svět, ve kterém občan řeší praktické, přímé problémy, se politikům objeví na radaru až ve chvíli, kdy se ve společnosti naakumulují problémy, ohrožující systém. Ani tehdy ale politik necítí potřebu řešit konkrétní problémy (v ekonomice, zdravotnictví, školství...), ale řeší ochranu systému před „nesystémovou“ opozicí, tedy před lidmi, kteří se dožadují změn, na které politici rezignovali ve svých ideologických bublinách.

[ZDROJ](#)